

Βιογραφικά του Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης Αντωνίου.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης κ.κ. Αντώνιος γεννήθηκε στο Άργος στις 20 Δεκεμβρίου 1920, από τον Γεώργιο Κόμπο και την Μαρίκα. Οι γονείς του ήταν πτωχοί αλλά πιστοί άνθρωποι και ανέθρεψαν τα παιδιά τους με ευλάβεια και αρχές χριστιανικές. Ιδιαίτερα η μητέρα του ήταν πολύ ενάρετη. Όταν ξεψύχησε η μητέρα του σε ηλικία 92 ετών ευωδίασε το δωμάτιο για αρκετή ώρα, διηγείτο αργότερα ο Αντώνιος.

Ο Αντώνιος από μικρός είχε δίψα για μάθηση. Πάντα άριστευε στο σχολείο. Πέρασε δύσκολα παιδικά χρόνια λόγω της ανέχειας και της πτωχείας των γονέων του. Στερήθηκε πολλά υλικά αγαθά και ανέσεις, και γνώρισε τον πόνο μέσα από τον θάνατο συγγενικών του προσώπων, αλλά τον στήριξαν η πίστη του στον Θεό και η στοργή των γονέων του.

Αφού τελείωσε το Γυμνάσιο, εισήχθη στην Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία. Μετά την αποφοίτησή του εργάστηκε ως Δημοδιδάσκαλος. Το 1945 εισήχθη στην Θεολογική Σχολή Αθηνών και όντας φοιτητής έκανε και την στρατιωτική του θητεία. Ως φοιτητής επίσης άριστευε. Πρόσεχε τον εαυτό

του. Ζούσε πνευματική ζωή και εξωμολογείτο στον ενάρετο και σοφό Μητροπολίτη Κορινθίας κ.κ. Μιχαήλ που αργότερα έγινε Αρχιεπίσκοπος Αμερικής.

Το 1951 πήρε το πτυχίο της Θεολογικής και διωρίσθηκε καθηγητής στην Πατμιάδα Εκκλησιαστική Σχολή και εν συνεχεία στο Γυμνάσιο Αρεοπόλεως. Υπηρέτησε ως καθηγητής και Διευθυντής των Εκκλησιαστικών Σχολών Κορίνθου, Κατερίνης, Ξάνθης και Λαμίας. Παντού προσέφερε ταπεινά τις υπηρεσίες του. Οι θεολογικές του γνώσεις, η άμεμπτη ζωή του και οι πολλές αρετές του, τον έκαναν αγαπητό και σεβαστό. Το παράδειγμά του ενέπνεε τους μαθητές.

Ενώ δίδασκε ως καθηγητής με το χάρισμα του λόγου που διέθετε, συνεχώς καταρτιζόταν μελετώντας ακορέστως τα πατερικά συγγράμματα και τους κλασσικούς συγγραφείς. Αυτή η δίψα του για μάθηση τον έκανε να δεχθή υποτροφία για μετεκπαίδευση στην Οξφόρδη τα έτη 1959-60 και στο Παρίσι το 1960-61. Ειδικεύθηκε στην ερμηνεία Καινής Διαθήκης και στα παιδαγωγικά. Έκανε διδακτορική διατριβή με τίτλο «Θρησκευτική και κοσμική εξουσία κατά την Καινήν Διαθήκην», την οποία εξέδωσε το 1969.

Από μικρός ο Αντώνιος είχε διακαή πόθο να υπηρετήσει ως ιερέας την Εκκλησία, αλλά ανέβαλλε. Όπως ο ίδιος είπε, «διερωτώμην αν όντως διαθέτω τα αληθινά ή μερικά τουλάχιστον των αληθινών τούτων προσόντων προς αποδοχήν τοιαύτης υψηλής κλήσεως». Όμως με την ενθάρρυνση του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ξάνθης κ.κ. Αντωνίου, στις 3 Δεκεμβρίου 1967 χειροτονήθη διάκονος από τον ίδιο και την επομένη ημέρα έγινε η εις πρεσβύτερον χειροτονία του.

Από τον Σεπτέμβριο του 1971 υπηρέτησε ως ιεροκήρυκας στην Ιερά Μητρόπολη Αιτωλίας και Ακαρνανίας. Όσοι ε γνώρισαν τον π. Αντώνιο τότε, έχουν να διηγούνται πολλά για τον ζήλο του να μεταδώσει τις αλήθειες του Ευαγγελίου παντού. Έφθανε και στα πιο μικρά και απομακρυσμένα χωριά. Λειτουργούσε, εξωμολογούσε, εκήρυττε και με την αγάπη του εγένετο παντού αγαπητός και αιδέσιμος. Οι άνθρωποι τον ελάτρευαν, άκουγαν με προσοχή τα κηρύγματά του και μιλούσαν με θαυμασμό για την ασκητική ζωή του.

Ενώ ο π. Αντώνιος είχε επιδοθή ψυχή και σώματι στην διακονία του λαού, μία ημέρα κάποια γνωστή του ευλαβεστάτη χριστιανή, η κ. Σαλώμη, του είπε: «Πάτερ, ετοιμάσου να γίνης Δεσπότης. Είδα στον ύπνο μου τον άγιο

Νεκτάριο και μου είπε ότι σε αγαπά, γιατί και συ σαν αυτόν τρέχεις στα χωριά και βοηθάς τον κόσμο και γι' αυτό θα χειροτονηθής Επίσκοπος στην Δυτική Μακεδονία». Ο π. Αντώνιος της είπε ότι αυτό είναι αδύνατο να γίνη, γιατί δεν είναι γραμμένος στον κατάλογο των υποψηφίων προς Αρχιερατεία, και στην Σύνοδο δεν γνωρίζει κανέναν Μητροπολίτη. Την άλλη μέρα η κ. Σαλώμη είδε πάλι το ίδιο όνειρο και το ανέφερε στον π. Αντώνιο.

Τότε ήταν χηρεύουσα επί διετία η Ιερά Μητρόπολη Σισανίου και Σιατίστης. Συνεδρίασε η Ιερά Σύνοδος και εξέλεξαν κάποιον για Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης, αλλά η τότε κυβέρνηση δεν τον ενέκρινε, γιατί είχε ασχοληθή με την πολιτική. Εξέλεξε δεύτερη φορά άλλον και εκείνος απερρίφθη. Αγανακτισμένος ο τότε Πρόεδρος της Συνόδου Μακαριώτατος κ.κ. Σεραφείμ είπε: «Δεν υπάρχει κάποιος που να μην ασχολήται με την πολιτική και να είναι αρεστός στην κοινωνία;». Τότε ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ.κ. Θεόκλητος πρότεινε τον π. Αντώνιο. Η πρότασή του έγινε δεκτή. Έτσι στις 22 Μαΐου 1974 εξελέγη Μητροπολίτης Σισανίου και Σιατίστης και επαλήθευσε η πρόρρηση του αγίου Νεκταρίου.

Η χειροτονία του έγινε στις 25 Μαΐου 1974 στον Μητροπολιτικό ναό Ζωοδόχου Πηγής Αγρινίου με πλήθος κόσμου που αναφωνούσαν το «άξιος».

Η ενθρόνισή του έγινε στις 12 Ιουνίου 1974. Η καλή του φήμη προέτρεξε και όλοι edέχθησαν με χαρά και αγαλλίαση τον νέο τους Μητροπολίτη. Στον λόγο του υποσχέθηκε να κάνη την Μητρόπολή του αληθινή και αποδοτική κυψέλη φιλανθρωπίας, κοινωνικής εις τα χριστιανικά πλαίσια ενεργητικότητος και παντός άλλου γονίμου έργου πνευματικής και ηθικής καλλιέργειας και εξυψώσεως.

**Από το βιβλίο: Ασκητές μέσα στον κόσμο,
τ. Β', Άγιον Όρος 2012, σελ. 304.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>